

TALLEYRAND

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 51-52. szám, 2020. december 17.

Orbán Viktor legutóbbi önleplező kepeszkedése a jogállami normák elfogadásától komolynak gondolt embereket is mulatságos túlzásokra ihletett.

Az Angliában élő közgazdász egyenesen Talleyrand 1815-ös működéséhez hasonlította a magyar kormányfő teljesítményét. Mely abban állna, hogy az eddig értékalapú uniót egy csapásra, varázsütésre érdekalapú szövetséggé tette. Mintha az nem lett volna megalakulásától kezdve - váltakozó hangsúllyal, ám mégis - egyszerre érték- és érdekalapú kooperáció.

A volt fideszes képviselő, alkotmányjogász, aki a parlamentben két cikluson át dacosan hallgatva asszisztált pártja elkurvulásához, most a korszellemhez igazodva, Orbánt lelkenedezve Puskás Öcsihez hasonlítja.

Talleyrand, Autun volt püspöke, persze nem minden vonatkozásban rossz párhuzam. Tudjuk róla, hogy nem ismert istent, királyt, hazát, szövetségest, barátot, asszonyt, bárkit, akit hosszú pályafutása során el ne árult volna. Egyik főnöke, utolsó hitszegése alkalmával, a maga keresetlen korzikai modorában így köszönt el tőle: Takarodjon, maga selyembe bújtatott szar!, mondá. Értékalapon.